

รูปแบบการบริหารวิชาการที่ประสบผลสำเร็จ : กรณีศึกษาโรงเรียนอนุบาลตำบลดำรงราชานุสรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

Successful Academic Administration Model : A Case Study of Damrong Rachanusorn Kindergarten under the Office of Sisaket Primary Educational Service Area 4

รองศาสตราจารย์ ดร.จิดนวัฒน์ ปะโคทัง¹ ดร.เยี่ยม ธรรมบุตร² ดร.ภัทรพล นาจาน³ ดร.มนต์ตรี ธนะคุณ⁴

Assoc.Prof Dr.Jinawatar Pakotang¹ Dr.Yeam Thammabutara² Dr.Phataraphon Najan³ Dr.Montree Thanakun⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแบบการบริหารที่ประสบผลสำเร็จกรณีศึกษาโรงเรียนอนุบาลตำบลดำรงราชานุสรณ์ 2) เพื่อศึกษาเงื่อนไขความสำเร็จในการบริหารวิชาการ โรงเรียนที่มีประสิทธิผล กลุ่มเป้าหมายคือผู้บริหารจำนวน 3 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 คน และกลุ่มผู้นำนักเรียน 8 คน กลุ่มครู 8 คน รวม 27 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ แบบสนทนากลุ่ม และแบบสังเกต วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการศึกษางานวิชาการที่ประสบผลสำเร็จของโรงเรียนโรงเรียนอนุบาลตำบลดำรงราชานุสรณ์ ประกอบด้วยการบริหารงาน 6 ขั้นตอน 1) การกำหนดเป้าหมาย 2) การวางแผน 3) ขั้นตอนปฏิบัติตามแผน 4) การส่งเสริมนิเทศ 5) การตรวจสอบ ประเมินผล 6) การรายงานผลการดำเนินงานและการประชาสัมพันธ์กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
2. ผลการศึกษาเงื่อนไขความสำเร็จ พบว่าผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดนโยบายการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการของนักเรียนอย่างชัดเจนและมีภาวะผู้นำทางวิชาการ ครูทุ่มเทเสียสละมีการติดตามตรวจสอบจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดนักเรียนเป็นสำคัญด้วยวิธีการจัดการเชิงรุก นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียน มีความรับผิดชอบ มีวินัยในตนเอง

ABSTRACT

This research were for 1) to study the successful management model, a case study of Anuban Damrong Rachanusorn School 2) to study the conditions for success in academic administration productive school. The target groups were 3 administrators, 8 subject leaders, 8 student leaders, and 8 teachers, totaling 27 people. The tools were interview, focus group discussion, and observation forms. Data were analyzed by content analysis.

คำสำคัญ: รูปแบบ การบริหารทางวิชาการ ประสบผลสำเร็จ/สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

¹กรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

¹Education Program Educational Administration and Leadership of Nakhonsawan Rajabhat University

^{2,3,4}กรรมการประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

^{2,3,4}Dr.(lecturer of the Doctor of Education Program Educational Administration and Leadership of Nakhonsawan Rajabhat University and auditing of teaching and learning activities by focusing on students with proactive management methods. Students see the importance of learning with responsibility. Self-discipline

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: รองศาสตราจารย์ ดร.จิดนวัฒน์ ปะโคทัง, chakparun_wic@g.cmru.ac.th

รับเมื่อ 3 เมษายน 2566 แก้ไข 30 พฤษภาคม 2566 ตอรับ 2 มิถุนายน 2566

The results showed that

1. The educational model of academic work that combines the success of Anuban Damrong Rachanusorn School It consists of 6 steps of management: 1) Goal setting, 2) Planning, 3) Implementation of the plan, 4) Supervision, 5) Inspection, evaluation, 6) Performance reporting and public relations to stakeholders. Relevant

2. Results of the study of success conditions It was found that school administrators. There is a policy to develop students' academic potential clearly and have academic leadership. Dedicated teachers have a monitoring

Keywords: Model, academic management, success/educational service area office

ภูมิหลัง

พระบรมราชาโชวาท รัชกาลที่ 9 ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2505 “ประเทศชาติของเราจะเจริญหรือเสื่อมลงนั้นย่อมขึ้นอยู่กับการศึกษาของประชาชนในแต่ละคนเป็นสำคัญ ผลการศึกษาอบรมในวันนี้จะเป็นเครื่องกำหนดของชาติในวันข้างหน้า” สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ทรงมี พระบรมราชาโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยครู ณ อาคารใหม่สวนอัมพร เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2523 ความตอนหนึ่งว่า “...หน้าที่ของครูนั้นเป็นหน้าที่ที่มีความสำคัญยิ่งเพราะเป็นการปลูกฝัง ความรู้ ความคิดและจิตใจของเยาวชน เพื่อที่จะได้เติบโตขึ้นเป็นพลเมืองที่ดีและมีประสิทธิภาพของประเทศชาติในกาล ข้างหน้า ผู้เป็นครูจึงจัดได้ว่าเป็นผู้มีบทบาทอย่างสำคัญในการสร้างสรรค้บัณฑิตอาสาสมัครของบ้านเมือง...” และทรงมี พระบรมราชาโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏ ณ อาคารใหม่ สวนอัมพร เมื่อวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2550 ความตอนหนึ่งว่า “...สังคมดำรงอยู่ได้ด้วยการกระทำประโยชน์เกื้อกูลกัน และทุกคนที่อยู่ร่วมกันย่อมเป็นทั้งผู้รับและผู้ให้ประโยชน์ บัณฑิตในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคมและเป็นบุคคลที่สังคม ยอมรับในความรู้ความสามารถ จึงควรประพฤติ ปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์แก่สังคมทุกเมื่อ...” แนวคิดและแนวทางการ ดำเนินงานขององคมนตรีในการน้อมนำพระราชกระแสของรัชกาลที่ 9 เรื่องการศึกษาที่สำคัญคือ การพัฒนาการศึกษา เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับชุมชน วัด โรงเรียน Cluster community best เพื่อให้ชุมชนช่วยเหลือในทุกระดับการศึกษา

ปัจจุบันโลกเริ่มเข้าสู่ยุคระบบเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่เทคโนโลยีดิจิทัลจะไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสนับสนุน การทำงานเฉกเช่นที่ผ่านมามากต่อไป หากแต่จะหลอมรวมเข้ากับชีวิตคนอย่างแท้จริง และจะเปลี่ยนโครงสร้างรูปแบบ กิจกรรมทางเศรษฐกิจกระบวนการผลิต การค้า การบริการ และกระบวนการทางสังคมอื่น ๆ รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลไปอย่างสิ้นเชิง ประเทศไทยจึงต้องเร่งนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อน การพัฒนาประเทศโดยในบริบทของประเทศไทย เทคโนโลยีดิจิทัลสามารถตอบปัญหาความท้าทายที่ประเทศกำลังเผชิญ อยู่หรือเพิ่มโอกาสในการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม (แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม) ตลอดช่วงสาม ทศวรรษที่ผ่านมา มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเกิดขึ้นทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และเทคโนโลยี สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นแค่ในประเทศไทย แต่เกิดขึ้นทั่วโลกและส่งผลกระทบต่อระหว่างกัน มีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด ในด้านเทคโนโลยี การปรับเปลี่ยนจากโลกอนาล็อก (Analogue) สู่มิติโลกดิจิทัล (Digital) ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา พลวัตที่รวดเร็วและรุนแรงจนทำให้หลาย ๆ คนตั้งรับไม่ทัน โอกาสและภัยคุกคามเกิดขึ้น ตลอดเวลา ส่งผลให้แต่ละองค์กรต้องเร่งหาทางปรับตัวเพื่อความอยู่รอด และเพื่อช่วงชิงความได้เปรียบและโอกาส ด้านการตลาด อีกทั้งเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลวจากสภาวะการณ์ที่เกิดขึ้น การพัฒนาของเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรม ในระดับโลกมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารและการคมนาคมขนส่งที่ พัฒนาอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารการแลกเปลี่ยนสินค้า

และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก (ยุทธศาสตร์การพัฒนาคู่มือสหกรณ์ไทย 4.0 ระยะ 20 ปี พ.ศ. 2560 – 2579)

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี กำหนดวิสัยทัศน์ ประเทศไทยคือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความยุติธรรมของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) เป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศ ที่มีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 นอกจากนั้นได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่องเพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศท่ามกลางสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้นโดยได้นำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญาแนวทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 – 11 เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกันและมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน (แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 12) เพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานหลายด้าน ทั้งด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและรูปแบบของวิวัฒนาการที่จะกระทบชีวิตความเป็นอยู่ในสังคม การดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจในขณะที่ประเทศไทยมีข้อจำกัดต่อการพัฒนาที่รุนแรงขึ้น ซึ่งเป็นประเด็นท้าทายอย่างมากที่จะต้องเร่งพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เป็นปัจจัยขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกด้านภายใต้สถานการณ์ที่ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศมีขีดจำกัดหลายด้าน แต่การแข่งขันในโลกรุนแรงขึ้นมาก อาทิ คุณภาพคนไทยยังต่ำ กำลังแรงงานมีปัญหาทั้งในเรื่อง องค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ สังคมขาดคุณภาพและมีความเหลื่อมล้ำสูง จึงต้องมีการยกระดับศักยภาพการแข่งขันและเพิ่มรายได้ให้สูงขึ้นเพื่อพัฒนาประชาชนให้มีศักยภาพอย่างเต็มประสิทธิภาพ

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 มีวิสัยทัศน์คือ คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 จุดมุ่งหมายที่สำคัญของแผนฯ คือ การมุ่งเน้นการประกันโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และการศึกษาเพื่อการมีงานทำและสร้างงานได้ ภายใต้บริบทเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและของโลกที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งมีความเป็นพลวัต ภายใต้สังคมแห่งปัญญา (Wisdom-Base Society) สังคมแห่งการเรียนรู้ (Lifelong Learning Society) และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (Supportive Learning Environment) เพื่อให้พลเมืองสามารถแสวงหาความรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อให้ประเทศไทยสามารถก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วในอีก 15 ปีข้างหน้า ซึ่งในยุทธศาสตร์ที่ 2 ได้กล่าวถึงการผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ กำลังคนมีทักษะที่สำคัญจำเป็นและมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของ

ตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่จัดการศึกษาผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ได้ระบุว่า ประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษา ในการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2555 – 2558) ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) พบว่า สถานศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษามัธยมศึกษา อาชีวศึกษา อุดมศึกษา และการศึกษานอกโรงเรียนระดับอำเภอ ได้รับการรับรองมาตรฐานร้อยละ 96.81, 77.47, 79.49, 95.27, และ 98.81 ตามลำดับ หากพิจารณาสถานศึกษาที่ผ่านการรับรอง พบว่า ผลการประเมินที่สะท้อนคุณภาพผู้เรียนยังไม่เป็นที่น่าพึงพอใจเห็นได้จากผลการประเมินตามตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยระดับพอใช้ในระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาได้แก่ ตัวบ่งชี้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการของสถานศึกษายังไม่สามารถส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, หน้า 45)

ดังนั้นรูปแบบการบริหารและการจัดการศึกษาจึงมีความสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา และภารกิจของสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และวัฒนธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข นั่นคือ ผู้เรียนที่จบการศึกษามีคุณภาพ เป็นทุนมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ มีทักษะสำคัญสำหรับคนในยุคศตวรรษที่ 21 มีคุณลักษณะที่ส่งเสริมและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และแนวทางของไทยแลนด์ 4.0 โรงเรียนเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ นักเรียนเป็นคนดีมีคุณธรรม นำความรู้ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งการพัฒนากำลังของไทยมุ่งที่พัฒนากำลังคนระดับกลางให้มากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นกำลังแรงงานที่มีฝีมือสู่การแข่งขันกับนานาประเทศได้ โรงเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ต้องพัฒนาคุณภาพของนักเรียนให้มีคุณภาพ เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน รูปแบบการบริหารจึงต้องสอดคล้องกับสภาวะการณ์เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โลกของการแข่งขัน ทิศทางการพัฒนา และแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของประเทศ พัฒนาสถานศึกษาให้สามารถจัดการเรียนการสอนและปรับตัวให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นจุดที่ผู้วิจัยสนใจเกี่ยวกับความร่วมมือในการบริหารงานวิชาการในยุค 4.0 จึงได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบการบริหารงานวิชาการที่ประสบผลสำเร็จ กรณีศึกษาโรงเรียนอนุบาลดำรงราชานุสรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ในการจัดการศึกษานำมาสร้างเป็นรูปแบบและแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขอันนำไปสู่เป้าหมายของการพัฒนาการศึกษาต่อไป

คำถามการวิจัย

1. รูปแบบการบริหารงานวิชาการที่ประสบผลสำเร็จ กรณีศึกษาโรงเรียนอนุบาลดำรงราชานุสรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 เป็นอย่างไร
2. เงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบการบริหารงานวิชาการของ กรณีศึกษาโรงเรียนอนุบาลดำรงราชานุสรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 มีอะไรบ้าง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารงานวิชาการที่ประสบผลสำเร็จ กรณีศึกษาโรงเรียนอนุบาลดำรงราชานุสรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

2. เพื่อศึกษาเงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กที่มีประสิทธิผล กรณีศึกษาโรงเรียนอนุบาลตำบองราชานุสรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแบบการบริหารงานวิชาการที่ประสบผลสำเร็จ กรณีศึกษาโรงเรียนอนุบาลตำบองราชานุสรณ์

1.1 ชั้นศึกษารูปแบบ โดยการสัมภาษณ์

กลุ่มเป้าหมาย ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการโรงเรียนประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน รองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 2 คน

1.2 ชั้นศึกษารูปแบบ การสนทนากลุ่ม จำนวน 3 กลุ่ม ประกอบด้วย

1.2.1 กลุ่มหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ละ 1 คน จำนวน 8 คน โดยการเลือก

แบบเจาะจง

1.2.2 กลุ่มคณะครู กลุ่มสาระการเรียนรู้ละ 1 คน รวม 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 8 คน

โดยการเลือกแบบเจาะจง

1.2.3 กลุ่มผู้นำนักเรียน จำนวน 8 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาเงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบการบริหารงานวิชาการที่ประสบผลสำเร็จ กรณีศึกษา

โรงเรียนอนุบาลดำรงราชานุสรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

1. ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลดำรงราชานุสรณ์ จำนวน 1 คน

2. รองผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลดำรงราชานุสรณ์ จำนวน 2 คน

3. ประธานกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลดำรงราชานุสรณ์ จำนวน 1 คน

4. ผู้แทนผู้ปกครอง จำนวน 1 คน

วิธีการรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสัมภาษณ์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการของนักเรียนโรงเรียนมัธยมขนาดเล็กที่มีประสิทธิผล กรณีศึกษาโรงเรียนอนุบาลดำรงราชานุสรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 พบว่า

1. พบว่ารูปแบบการศึกษาวางวิชาการที่ประสบผลสำเร็จ ของโรงเรียนโรงเรียนอนุบาลดำรงราชานุสรณ์ ประกอบด้วยการบริหารงาน 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 คือการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จชัดเจน ขั้นตอนที่ 2 คือการวางแผน แบบมีส่วนร่วม คือมีการร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมทำ ร่วมนิเทศ กำกับติดตาม ร่วมประเมินผลและร่วมปรับปรุงแก้ไข ขั้นตอนที่ 3 คือ ขั้นปฏิบัติตามแผนโดยมีการวางแผนการดำเนินงานที่ชัดเจนทั้งด้านระยะเวลาดำเนินการงบประมาณอุดหนุนและบุคลากรผู้รับผิดชอบโครงการ ขั้นตอนที่ 4 การส่งเสริมนิเทศกำกับติดตามแบบกัลยาณมิตร โดยการและให้กำลังใจเชิงบวก ขั้นตอนที่ 5 คือ ขั้นตอนการตรวจสอบ ประเมินผลที่หลากหลายโดยใช้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการประเมินทั้ง ครู นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาและผู้ปกครอง ร่วมในการประเมิน ทั้งโครงการ กิจกรรม และในภาพรวมของโรงเรียน ขั้นตอนที่ 6 คือ การรายงานผลการดำเนินงานและการประชาสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง เมื่อสิ้นสุดโครงการในแต่ละปีการศึกษาจะมีการรายงานผลการดำเนินงานของโรงเรียนโดยการประชาสัมพันธ์ และสื่อสารหลากหลายชัดเจน ทำการรายงานเป็นรูปเล่ม เว็บไซต์ เฟสบุ๊ค กลุ่มไลน์ผู้ปกครอง นักเรียนและชุมชน

2. ผลการศึกษาเงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการของนักเรียนโรงเรียนมัธยมขนาดเล็กที่มีประสิทธิผล กรณีศึกษาโรงเรียนอนุบาลดำรงราชานุสรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 พบว่า

2.1 ผู้บริหารสถานศึกษา มีการกำหนดนโยบายการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการของนักเรียนอย่างชัดเจน และมีภาวะผู้นำทางวิชาการ

2.2 ครู ผู้มเทเสี่ยสละมีการติดตามเช็คตรวจสอบมีการดูแลเอาใจใส่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยยึดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญด้วยวิธีวิธีการจัดการเชิงรุก (Active Learning)

2.3 นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนมีความรับผิดชอบ มีวินัยในตนเอง เป็นผู้ใฝ่รู้เรียน มีความคิดสร้างสรรค์รู้จักหาความรู้ด้วยตนเองด้วยวิธีการที่หลากหลาย

2.4 ชุมชน มีการส่งเสริม สนับสนุน ระดมทรัพยากรในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้เครือข่าย ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน เครือข่ายทางสังคมและองค์กรที่เกี่ยวข้อง

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการของนักเรียนโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ที่มีประสิทธิผล กรณีศึกษาโรงเรียนอนุบาลดำรงราชานุสรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ได้กลยุทธ์ที่สำคัญ 4 กลยุทธ์หลักและ 40 แนวดำเนินการ ทั้งด้านการพัฒนาภาวะผู้นำเพื่อการบริหารจัดการมืออาชีพ ด้านการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลยุคใหม่ และการจัดทาและนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิรูปการเรียนการสอน อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มีความตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาผู้เรียนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีคุณภาพตามหลักสูตรและตามความถนัดและความต้องการของผู้เรียน โดยโรงเรียนจัดให้มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแผนด้านเทคโนโลยี การกำหนดวิสัยทัศน์ให้ชัดเจน การกำหนดทิศทางที่จะนำมาเทคโนโลยีกับการบริหารสถานศึกษา การส่งเสริมการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีอย่างแพร่หลาย การสนับสนุนการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากร ผู้บริหารสถานศึกษาต้องทำตนให้เป็นตัวอย่างที่ดี มีการส่งเสริมสนับสนุนสร้างแรงจูงใจครูบุคลากรทุกคน การสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีที่มีการวิจัย และจัดให้มีระบบการกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับจุโรลักษณ์ โกลม (2548, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย สภาพและปัญหาการบริหารวิชาการของ สถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลิงห์บุรี ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1. สภาพการบริหารวิชาการของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลิงห์บุรี โดยรวม ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศภายใน ด้านการประเมินผลการศึกษา ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และด้านการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก 2. ปัญหาการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลิงห์บุรี โดยรวม ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านนิเทศภายใน ด้านการประเมินผลการศึกษา ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาและด้านการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับ ปานกลาง 3. เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษาลิงห์บุรี จำแนกตาม เพศ ตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบันและโดยรวมด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านนิเทศภายใน ด้านการประเมินผลการศึกษา ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และด้านการวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน ส่วนเขตที่ตั้งโรงเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการประเมินผลการศึกษา แตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และขนาดของสถานศึกษาโดยรวมด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศภายใน ด้านการประเมินผลการศึกษา ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาและด้านการวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสถานศึกษาขนาดเล็กมีสภาพการบริหารงานวิชาการน้อยกว่าสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่ 4. เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลิงห์บุรี จำแนกตาม เพศ ตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบันและโดยรวมด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านนิเทศภายใน ด้านการประเมินผลการศึกษา ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และด้านการวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน ส่วนเขตที่ตั้งและขนาดของสถานศึกษา โดยรวมและด้านการจัดการเรียน

การสอน ด้านการนิเทศภายใน ด้านประเมินผลการศึกษา ด้านประเมินคุณภาพ และด้านการวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน อย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสถานศึกษาขนาดเล็กมีปัญหาการบริหารงานวิชาการมากกว่าสถานศึกษา ขนาดใหญ่ 5. การตรวจสอบประเมินผลที่หลากหลาย 1. จากที่พบว่า คะแนนร้อยละผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประจำ หน่วยของนักเรียนจากการดำเนินการพัฒนาระบบการวัดประเมินผลตามบริบทของโรงเรียนของครูผู้ร่วมวิจัยทุกคน มีค่าผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่โรงเรียนกำหนดไว้คือร้อยละ 60 ซึ่งทำให้การวัดประเมินผลมีความสอดคล้องกับ สิ่งที่ต้องการ จะวัดอย่างแท้จริง เป็นการวัดตามสภาพจริง จึงทำให้นักเรียนได้บรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการ ทั้งนี้สอดคล้องกับ ศิริพร มาวรรรณา (2546, บทคัดย่อ) ทำการศึกษาผลการใช้ทักษะการสื่อสารและการประเมินผลตามสภาพจริงที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่องการนำเสนอข้อมูล พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนภายหลังได้รับการสอนตามคู่มือครูโดยแทรกกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้ทักษะการสื่อสารและการ ประเมินผลตามสภาพจริง สูงกว่าก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และวรพล คงแก้ว (2549, หน้า 54) ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา และความสนใจคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมคณิตศาสตร์ที่เน้นการสร้างองค์ความรู้ประกอบการประเมินผลตามสภาพจริง พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาและความสนใจคณิตศาสตร์สูงขึ้น หลังใช้กิจกรรมคณิตศาสตร์ที่เน้นการสร้าง องค์ความรู้ประกอบการประเมินผลจากสภาพจริง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .012. จากที่พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นต่อระบบการวัดประเมินผลของครูว่าช่วยให้นักเรียนสามารถนำ ความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้โดยครู ต้องมีการเปลี่ยนแนวคิดที่สำคัญ คือ มีความเชื่อมั่นว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ที่หลักสูตรกำหนดโดยผู้กลุ่มได้รับความเข้าใจใ้เท่าเทียมกัน ยึดหลักการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, หน้า 80) ทั้งนี้สอดคล้องกับ ภพวิภา นิคมาหนันท์ (2543, หน้า 43) ที่กล่าวถึงประโยชน์ ของการวัดประเมินผลตามสภาพจริงไว้ว่า ช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน และเชื่อมั่นในสิ่งที่เรียนรู้ การจัดกิจกรรมสร้างประสบการณ์ที่ดี 3. จากที่พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการวัดประเมินผล ของครูว่า ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการประเมินบุตรหลานของตนทั้งนี้สอดคล้องกับสมศักดิ์ ภูวภาดาวรรณ (2544, หน้า 98) ที่ว่าลักษณะที่สำคัญของการประเมินผลตามสภาพจริงจะเน้นการประเมินที่มีส่วนร่วมระหว่างครูผู้สอน ผู้เรียน เพื่อน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง 4. จากที่พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาระบบการวัดประเมินผลโดยมี ข้อสังเกตว่า ปัจจัยที่จะสนับสนุนการพัฒนากระบวนการวัดประเมินผลของครูให้ประสบผลสำเร็จเน้นมาจากการแลกเปลี่ยน เรียนรู้และได้รับคำแนะนำจากเพื่อนร่วมงานสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ สกาวรัตน์ ชุ่มเชย (2543) หลังจากได้ศึกษารูปแบบการวิจัยปฏิบัติการสำหรับการพัฒนาครูประถมศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ว่าการวิจัยปฏิบัติการสำหรับการ พัฒนาครูประถมศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ควรีระบบการจัดการที่ดีและมีนโยบายด้านการวิจัยที่ชัดเจน โดยเฉพาะการจัดการเวลา การสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ ที่ปรึกษาและกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเวทีวิจัย ที่ครูได้แสดงผล 6. การรายงานผลการดำเนินงานและการประชาสัมพันธ์กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง การพัฒนาตนเอง และเพื่อนร่วมงาน เป็นองค์ประกอบหลักที่สำคัญอีกองค์ประกอบหนึ่งของภาวะผู้นำครูด้านประกันคุณภาพการศึกษา เพราะปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดในการปฏิบัติงานคือการพัฒนาตนเองซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาคน และงานให้เกิด ประสิทธิภาพแลประสิทธิผลตามภารกิจหรือตามที่กฎหมายกำหนด สอดคล้องกับ จีรัตน์ สาธาสูข (2543, หน้า 12) กล่าวว่า การพัฒนาตนเองเป็นการพัฒนาความสามารถในการบริหารจัดการ ซึ่งครูสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การสำรวจและประเมินตนเอง การศึกษาเอกสารและคู่มือการปฏิบัติงาน การเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์กรวิชาชีพ การแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน การศึกษาค้นคว้าและการทำผลงานวิชาการ การศึกษาต่อ การศึกษาดูงาน การเข้ารับฝึกอบรมและการเข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการ

2. ผลการศึกษาเงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กที่มีประสิทธิผล กรณีศึกษาโรงเรียนอนุบาลดำรงราชานุสรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา มีการกำหนดนโยบายการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการของนักเรียนอย่างชัดเจนและมีภาวะผู้นำทางวิชาการ ครูทุ่มเทเสียสละมีการติดตามเช็คตรวจสอบมีการดูแลเอาใจใส่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญด้วยวิถีการจัดการเชิงรุก (Active Learning) นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนมีความรับผิดชอบ มีวินัยในตนเอง เป็นผู้ใฝ่รู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์รู้จักหาความรู้ด้วยตนเองด้วยวิธีการที่หลากหลาย และชุมชนมีการส่งเสริมสนับสนุน ระดมทรัพยากรในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้เครือข่ายผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน เครือข่ายทางสังคมและองค์กรที่เกี่ยวข้อง อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูง มีมาตรฐานในการทำงานและเทคนิคในการทำงานที่เป็นเลิศ มีการทำงานเป็นที่ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เชสเตอร์ (Chester, 1966) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารทั่วประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่าการบริหารวิชาการที่มีประสิทธิภาพสูง เกิดจากการส่งเสริมให้ครูใช้เทคนิคการสอนหลากหลายวิธี ครูมีส่วนร่วมในการวางแผน อภิปรายปัญหาการเรียนการสอน การสังเกตการณ์สอน มีวิทยากรมาบรรยายประชุมปฏิบัติการด้านเทคนิคการสอน และใช้สื่อ อุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอน เบคเกอร์ (Becker, 1971) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานในโรงเรียนประถม ผลการวิจัยสรุปว่า การบริหารงานวิชาการครูใหญ่มีปัญหาในองค์กรจัดบุคลากรสำหรับต่าง ๆ มากที่สุด และมีปัญหาเรื่องการเงินการศึกษารองลงมาและการวัดผลการศึกษามีปัญหาน้อยที่สุด ฟรีดแมน (Freeman, 1985) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การสำรวจหลักสูตรโรงเรียนอนุบาลใน ซานดิเอโก แคลิฟอร์เนีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอกิจกรรมการเรียนการสอนที่ควรนำมาใช้ในโรงเรียนอนุบาลมีอะไรบ้าง ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารในโรงเรียน 45 แห่ง เป็นเจ้าของ โรงเรียน 27 แห่ง เป็นผู้บริหารที่ได้รับการว่าจ้างประมาณ 400 คน การสอนแต่ละวิชาใช้เวลาประมาณ 20 นาทีต่อกิจกรรม ทฤษฎีเฟรอนบลู มอนเตสซอริ โดยมีเป้าหมายในการจัด คือ ต้องการให้นักเรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้านอย่างเต็มที่และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบคเคอรี (Beckley, 1986) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดตารางกิจกรรมประจำวันในโรงเรียน อนุบาล ตัวเลือกและผลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความแตกต่าง ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนที่จัดตารางกิจกรรมประจำวันระหว่างการจัดแบบครึ่งวันทุกวันแบบเต็มวันบางวันและแบบเต็มวันทุกวัน แบบเต็มวันบางวันและแบบเต็มวันให้กับ นักเรียน วิธิตำเนินการวิจัยที่ใช้ คือ ทำการทดลองก่อนและหลังใช้ทักษะต่าง ๆ 11 ประการ แล้วใช้การทดสอบของเชฟเฟ (Scheffr) เพื่อทดสอบความแตกต่างกันอย่างน้อยมีนัยสำคัญระหว่างการจัดตารางกิจกรรมประจำวัน 3 ประการ คือ นักเรียนที่ใช้ตารางกิจกรรมประจำวันแบบเต็มวันทุกวัน มีความแตกต่างในเรื่องการจดจำ จำนวนเลขและตัวอักษร กลุ่มที่ใช้ตารางกิจกรรมเต็มวันบางวัน มีผลดีในเรื่องความสามารถในการเขียนจำนวนเลขได้ตามคำบอกจากข้อมูลของคะแนนโดยเฉลี่ยการจัดตารางกิจกรรมประจำวันแบบเต็มวันทุกวันมีผลดีมากกว่าแบบอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ควรนำรูปแบบการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กที่มีประสิทธิผล กรณีศึกษาโรงเรียนอนุบาลดำรงราชานุสรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ไปใช้ในการบริหารจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการสร้างภาคีเครือข่ายการเรียนรู้อย่างครูในการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กที่มีประสิทธิผลกับโรงเรียนอื่น ๆ เพื่อพัฒนางานวิชาการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- วรพล ดงแก้ว.(2549). การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาและความสนใจคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมคณิตศาสตร์ที่เน้นการสร้างองค์ความรู้ ประกอบการประเมินผลตามสภาพจริง.
- ศิริพร มาวรธนา. (2546). ผลการใช้ทักษะการสื่อสารและการประเมินผลตามสภาพจริงที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่องการนำเสนอข้อมูล. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาพรรณ. (2544). เทคนิคการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์. (พิมพ์ครั้งที่ 6) กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด 2544
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ.
- Beckley, William Loren. (1986). *Kindergarten, Option and effect on Student Achievement Primary Elementary Early Childhood Length of School*. Master Thesis. M.Ed. (Education Curriculum and Instruction). California: Drake University.
- Chester. (1966). *Organization and Management*. Cambridge, Mass: Harvard University Press.